

- »Mainstreaming« (integration eller indvævning) af kønsperspektivet i udformningen, planlægningen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af politikker og programmer på alle politiske, økonomiske og sociale områder.
- Kvinder og vold, herunder handel med kvinder
- Øget inddragelse af mænd i ligestillingsarbejdet

De internationale forberedelser

9. FN's Kvindekommission var af FN's generalforsamling blevet tildelt rollen som forberedelseskommité for den særlige samling. Som grundlag for drøftelserne i den forberedende komité havde FN's generalsekretær fremlagt en fyldig statusrapport vedrørende gennemførelsen af Beijing-handlingsprogrammet. Det første møde i forberedelseskommitéen blev afholdt den 15. - 19. marts 1999. Mødet blev efterfulgt af en række uformelle konsultationsrunder i New York. FN-sekretariatet fremlagde i januar 2000 første udkast til hoveddokumentet.

Det andet forberedende møde i forberedelseskommitéen fandt sted den 3. - 17. marts 2000. Forhandlingerne var fra begyndelsen vanskelige og fremskridtene få. Skillelinien i forhandlingerne gik i mellem på den ene side EU og den anden gruppe af industrialiserede lande, JUSCANZ og på den anden gruppen af udviklingslande, G 77. Et lille mindretal inden for G 77 udviste en markant mangel på kompromisvilje. Det lykkedes disse lande at opnå betydelig indflydelse på formuleringen af G 77's positioner på en række væsentlige områder. Dette gjaldt i særdeleshed på de kontroversielle sundheds- og menneskerettighedsområder, hvor G 77, stærkt støttet af Vatikanet, modsatte sig fremskridt eller endog arbejdede for en direkte svækkelse af formuleringer indeholdt i Beijing-handlingsprogrammet og slutdokumentet fra FN's særlige samling om befolkning og udvikling, Cairo+5. Forhandlingerne var endvidere præget af, at traditionel Nord-Syd uenighed havde en tendens til at overskygge de specifikke ligestillingsspørgsmål. Hvor de industrialiserede lande således søgte at knytte ligestillingsspørgsmålet til menneskerettigheder, demokrati, politisk vilje og god regeringsførelse (»good governance«), ønskede udviklingslandene primært dette behandlet ud fra et udviklings- og ressourcelperspektiv.

Ved afslutningen af forberedelseskommitéens andet møde var kun ca. en tredjedel af hoveddo-

kumentet behandlet. Det blev derfor nødvendigt også at afholde uformelle konsultationer i maj. Ved den særlige samlings start var der kun opnået enighed om ca. en tredjedel af dokumentets paragraffer.

10. Som et led i forberedelserne afholdtes endvidere i FN-regi en række regionale forberedelsesmøder. Disse slutdokumenter tog udgangspunkt i de særlige forhold i de respektive regioner og udgjorde regionernes indspil til samlingen. Det regionale forberedelsesmøde for Europa og Nordamerika var arrangeret af FN's Økonomiske Kommission for Europa (ECE) og fandt sted i Genève den 19. - 21. januar 2000. EU afholdt endvidere den 3. - 4. februar 2000 en konference om opfølgningen på Beijing-handlingsprogrammet.

Forløbet af den særlige samling

11. Ministeren for ligestilling afgav det danske indlæg under generaldebatten. Ministeren udtrykte indledningsvis sin støtte til Beijing-handlingsprogrammet, som hun betegnede som et stærkt og fremsynet dokument, men gjorde samtidig opmærksom på, at ligestilling stadig ikke var en realitet. Den politiske vilje til at bevæge processen fremad var for svag og fremskridtene for få. Ministeren påpegede endvidere, at Beijing-handlingsprogrammets forpligtelse til at gennemføre mainstreaming-strategien ikke indebar, at kvinder skulle integreres i eksisterende samfundsstrukturer, men at disse strukturer skulle ændres. Sådanne ændringer var nødvendige, hvis kvinder og mænd skulle blive i stand til at deltage på lige fod i udviklingen af deres samfund. Dette indebar også, at mænd skulle inddrages mere i ligestillingsprocessen. Ministeren fremdrog handel med kvinder og børn. På det område var fremskridt særligt påkrævet. Ministeren understregede endvidere, at menneskerettighedsinstrumenter var centrale i kampen for kvinders menneskerettigheder. Respekten for kvinders menneskerettigheder inkluderede respekt for deres reproduktive og seksuelle rettigheder. Afslutningsvis opfordrede hun til afholdelsen af en 5. verdenskvindekonference i 2005.

12. Portugal afgav EU's indlæg under generaldebatten. Indlægget understregede menneskerettighedsaspektet af ligestillingsproblematikken. Staternes overholdelse og aktive fremme af samtlige menneskerettigheder var en forudsætning for ligestilling mellem kvinder og mænd og for den videre fremme af kvinders sta-